

ASTOA ETA CHAKURRA.

Asto bat zamatua
 Alporch andiakín,
 Zijoan feriara
 Nagusiarekin.
 Echeko artzanorak
 Naiz bai, naiz ez deitu,
 Beti-beti ondotik
 Oi zion segitu.
 Ibilli ziranean
 Irubat legoa,
 Gure nagusi orrek
 Sentitzen du loa.
 Gelditzen du astoa
 Bide bazterrean,
 An bazkatzen dabillen
 Lo egin artean.
 Etziten da soroan,
 Asten da zurrungaz,
 Oroitu gabetanik
 Astoaz, ez zamaz.
 Bazebillen astoa
 Soroan bazkatzen
 Eta chakurrak zion
 Atzetik jarraitzen;
 Baña nola astoa
 Zan guztiz andia,
 Atzeman ezin zion
 Ortzaz janaria.
 Orduan bi eskuak
 Gorontz alchaturik,
 Asitzen zan ibiltzen
 Chutika jarririk,

Eta asto gaiztoak
 Alcharik bizkarra,
 Egiten zion beti
 Burla eta farra,
 Esaten ziolarik:
 ¡Au bai komedia!
 Dirurik itsuaren
 Chakur dantzaria;
 Eta onek esaten
 Dio astoari,
 Piškacho bat, maitea,
 Berontz makurrari.
 Onela dabiltzala
 Poliki jostatzen,
 Leoi bat basotikan
 Zaye ateratzen.
 Artzanora lasterka
 Badijóa andik,
 Utzitzen duela an
 Astoa bakarrik:
 Onek egiten dio
 Ari deadarra,
 Ark berriz urrutitik
 Egiten du farra.
 Asto gañoa il zan,
 Ez dago dudarik,
 Eskarmentu eder au
 Guztioi utzirik.
 Besteak laguntzea
 Guri nai badegu,
 Guk ere besteai
 Lagun beaiegu.